

Sinds 10 september zijn meer dan 30.000 docenten van de Chicago Teachers Union (CTU) in staking gegaan. De staking begon toen duidelijk werd dat de onderhandelingen met de beleidsmakers voor het openbare onderwijs in Chicago, de Chicago Public Schools (CPS), voor betere onderwijsomstandigheden op niets uitliepen.

De CTU strijdt voor echte verbeteringen in het onderwijssysteem. Na jaren van afbraak en privatisering is de maat vol: de uitholling van het onderwijs heeft het publieke onderwijs in Chicago gemaakt tot een blamage. Als het aan beleidsmakers ligt, komen er klassen van 50 leerlingen en gaat de scheiding tussen de arme, vaak 'zwarte scholen' in de binnensteden, en rijke scholen onverminderd verder.

Onder het vaandel van Democratische burgemeester Rahm Emanuel — voormalig stafchef van Obama — liggen de publieke scholen al tijden onder vuur. In plaats daarvan komen zogenaamde 'charterscholen', dat zijn geprivatiseerde, winstgerichte scholen. Hun meestal enorm overbetaalde management heeft een geschiedenis van verduistering en educatief wanbeleid, en ze sluiten leerlingen uit uit lagere inkomensgroepen of met leerachterstanden. Ze baseren hun onderwijs vooral op toetsresultaten en niet op de ontwikkeling van hun leerlingen.

De druppel die de emmer in Chicago heeft doen overlopen is de wens van de beleidsmakers om een beoordelingssysteem in te voeren waar docenten zouden worden beoordeeld op de toetsuitslagen van hun leerlingen. Dit stelsel zou tot gevolg hebben dat docenten hun lessen moeten gaan richten op het aanleren van toetsstof om hun baan zeker te stellen. Daardoor zou de focus van het onderwijs niet meer komen te liggen op daadwerkelijk iets leren of leerlingen helpen zich te ontwikkelen, maar op het invullen van de juiste getallen op een beoordelingsformulier.

In hun strijd voor degelijk onderwijs stelt de CTU ook aanvullende eisen: klassen moeten drastisch worden verkleind zodat docenten de nodige aandacht aan leerlingen kunnen besteden; docenten moeten genoeg tijd en onafhankelijkheid krijgen om goed, gepast onderwijs te leveren; er moeten goede voorzieningen voor alle leerlingen komen, ook die met leerachterstanden of taalproblemen; en tenslotte moet er ondersteuning komen bij het lesgeven, bijvoorbeeld door het inzetten van onderwijsassistenten en het bieden van vervoer voor leerlingen uit huishoudens met een laag inkomen. Dat zijn slechts een paar van de voorzieningen en diensten die nu in het onderwijs in Chicago ontbreken.

Deze strijd gaat niet zozeer over hogere salarissen voor docenten, zoals veel mainstream media graag propageren — hoewel deze zeker moeten worden verbeterd. Het gaat over de toekomst van goed onderwijs voor iedereen in Chicago.

De staking valt niet alleen op door haar kracht en de vooruitstrevende eisen, maar het is ook een verademing in een tijd waarin vele vakbonden al jaren concessies doen aan de bazen en vooral aan de onderhandelingstafel wilden zitten. De CTU daarentegen heeft actief gemobiliseerd en zet nu op eigen kracht weer een echte vakbondsactie neer.

Ze worden hierin bijgestaan door leden van andere vakbonden en activistische organisaties. In meer dan 600 scholen is het werk neergelegd en er wordt massaal gedemonstreerd. Door samen te werken kunnen docenten en alle betrokkenen bij het onderwijs, ouders en leerlingen, een vuist maken voor een onderwijsstelsel waar echt leren weer mogelijk is, ongeacht de grootte van je portemonnee.

Hoewel de CTU onder vuur ligt vanuit de media en politiek zijn de reacties overweldigend. Leerkrachten uit heel de Verenigde Staten tonen hun solidariteit. Het geeft aan dat ook zij de situatie zat zijn. Vakbondsleden raken geïnspireerd door dit krachtige verzet. Er wordt weer voorzichtig gevraagd: 'Wat zou een vakbond eigenlijk moeten doen?' Voor de docenten in Chicago is het duidelijk dat betere omstandigheden geen kwestie zijn van vriendelijk vragen aan de bazen en politici. In plaats daarvan moeten we ons verenigen en betere omstandigheden afdwingen. De docenten in Chicago hebben daarin nu het voortouw genomen.

Solidariteitsboodschappen aan de CTU in Chicago zijn welkom: leadership@ctulocal1.com

Dit artikel verscheen eerder op socialisme.nu